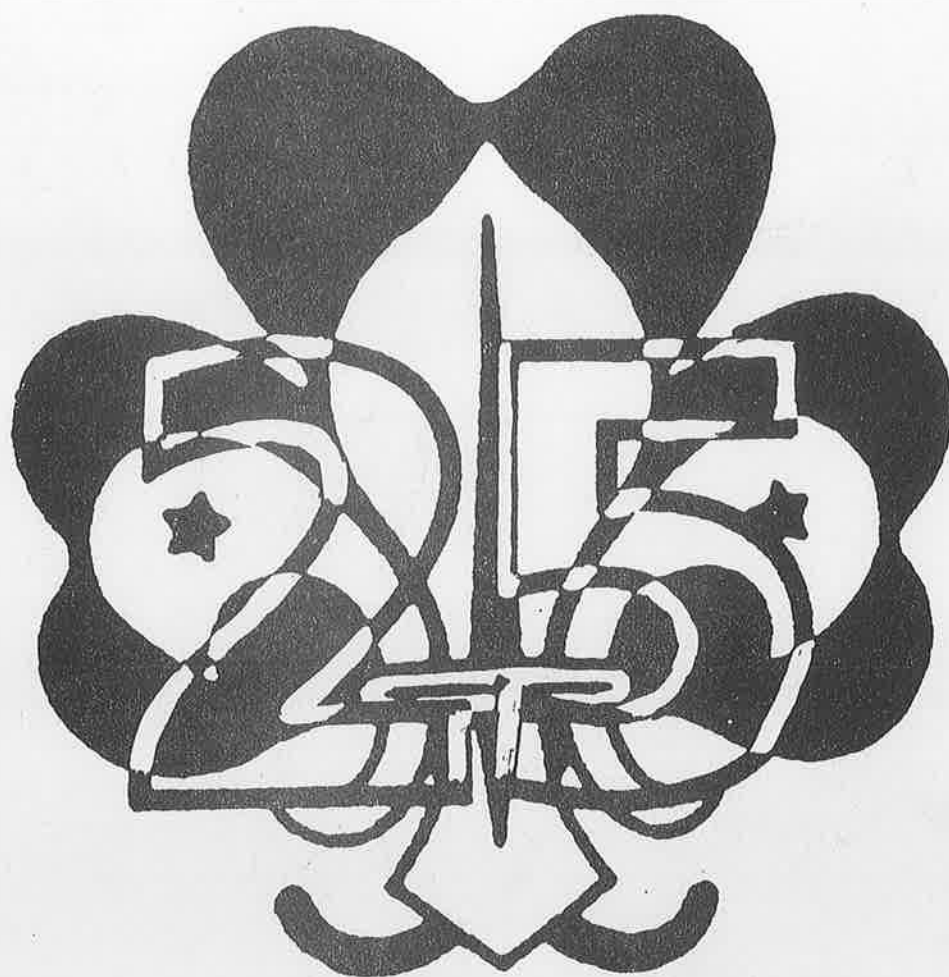

1966-1991

Albert Schweitzergroep Woerden

December 1990,

kwamen wij tijdens een vooruitblik tot de conclusie dat 1991 een memorabel jaar zou worden voor de Albert Schweitzergroep. Er stond ons veel te gebeuren: de verhuizing naar een nieuw pand en het 25-jarig jubileum. Mooi excuus voor een feest. Als we er eens een reünie van maken, dan nodigen we gewoon iedereen die ooit lid was of nog is, uit. Goed idee! Dat hebben we geweten.

Hoe vind je al die mensen? Je praat wat met oud-leiders, oudleden en je regelt een computer en veel tijd.

Bob zag zich dus genoodzaakt om de kruisband van zijn knie te scheuren en voor 5 maanden in de ziektewet en het gips te gaan. Ook Hans zorgde voor wat extra vrije tijd.

Oude en nieuwe ledenlijsten werden ingevoerd en gecontroleerd. Met Martin Oost werd contact opgenomen om via zijn connecties bij de Gemeente, mensen op te sporen.

Helaas bleek al gauw dat ook deze enthousiaste inspanningen nooit zouden leiden tot volledigheid.

Bij deze onze excuses aan iedereen die we niet hebben kunnen aanschrijven en het verzoek om je in dat geval alsnog te melden (misschien voor een volgende keer?)

Ondertussen werd er regelmatig door ons vergaderd want er moest natuurlijk meer gebeuren dan alleen speurwerk.

Briefpapier, sponsoring, foto's, catering en alle andere zaken die bij zo'n avond komen kijken.

Gelukkig hebben we op de morele, financiële en praktische steun van een groot aantal enthousiastelingen kunnen rekenen, waarvoor onze hartelijke dank.

Wij hopen dat deze inspanningen hebben geleid tot een geslaagde reünie.

Hans van Dijk
Bob van Leeuwen
Arjan Engelhard

25 jaar

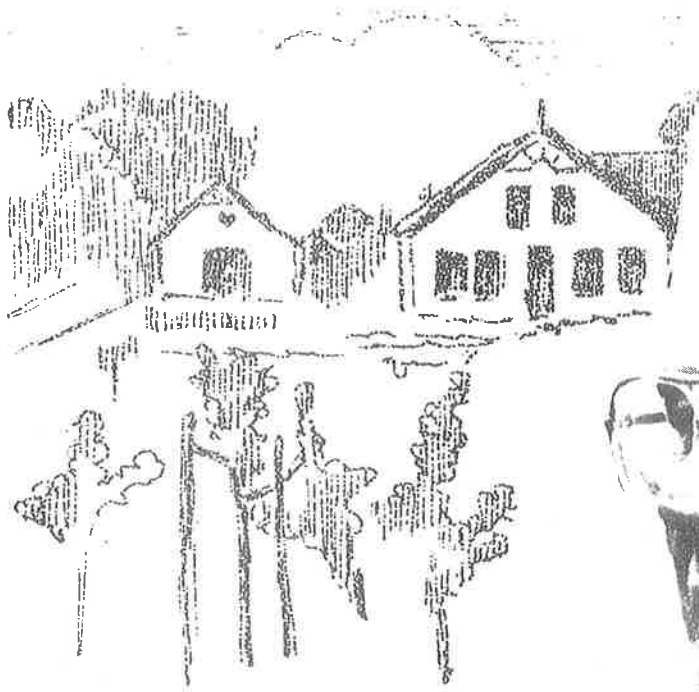
Omdat een aantal namen van mensen uit de beginperiode van onze groep genoemd worden bij het ophalen van herinneringen, wil ik een verslag maken van de eerste bijeenkomsten.

De eerste bijeenkomst werd in oktober 1965 gehouden bij Mevrouw van Eijken in de Rijnstraat (nu groenteboer van Es). Hier waren aanwezig Anne de Goederen, Mevr. Budelman, de heren Koch en van Luijk en Branni en Jaap Landman.

Bijna alle bovengenoemde personen waren actief geweest in een van de Scoutingorganisaties buiten Woerden.

Naar aanleiding van ons eerste 'stukje' in de krant, meldde zich de eerste leidster Marina Oude Wesseling-Kools, Ben Oude Wesseling werd er al spoedig ook 'bijgehaald'. Dankzij de enthousiaste propaganda van Pater de Wit kwamen we ook in contact met Sjaak Berends. Hoe Annie Klarenbeek-Copier er bijkwam kun je in het stukje van Annie zelf lezen.

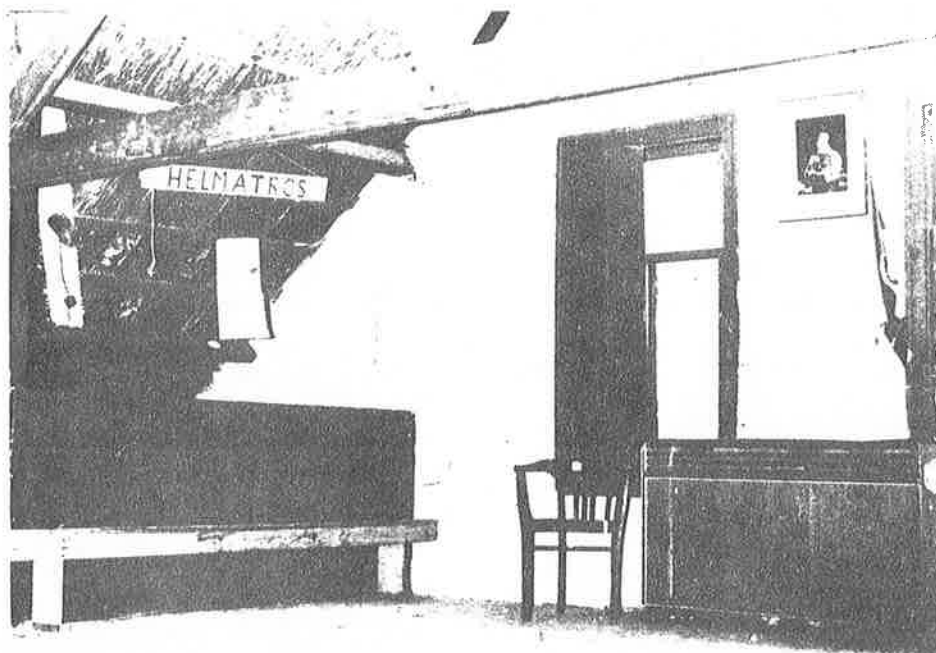
De eerste gemeentelijke contacten liepen via de heer Bremer, want wij hadden een onderdak nodig. Intussen had Pater de Wit voor nog een leider gezorgd, namelijk Hans Verhoeven.

Jaap Landman
onze
beheerder

Tot 1975 hadden wij het hele gebouw, waar de verkenners zelf patrouillehokken in gemaakt hadden. Ook hadden wij 2 materiaalhokken (alhoewel), die tevens als zitruimte dienden voor de leiders. De Deel, die daarvoor de bar was van de jeugdsociëteit De Pluut, werd verhuurd voor schoolfeesten met soms meer dan 300 bezoekers.

onder de
hanebalken

Hanneke Gerritsen werd Jeugdkoningin van Woerden, kwam zo in contact met onze Groep en meldde zich spontaan aan. Via het volleyballen kwam zij in contact met Nel van Oostrom, die ook de gelederen kwam versterken. Bij de Woensdagmiddaghorde was intussen ook uitbreiding gekomen. Omdat Branni weer eens in verwachting was, werd Lenie van Mourik bij het leid(st)ersteam gevoegd.

Nu nog even een terugblik op onze clubhuizen, pardon ik moet schrijven groepshuizen. Wij zijn begonnen in een houten schuurtje (voormalige VEP-kantine) waar nu de van Hogendorpstraat ligt. Onze verkenner konden na 6 weken in een pakhuis aan de slag op de Prins Hendrikkade.

Voorjaar 1967 gingen we naar de boerderij Houttuin Sluipwijk, een prachtig groot gebouw (45m lang!), waarvan we tot 1973 alleen de zolder en de schuur in gebruik hadden. Daarna kregen wij het hele gebouw wat ook wel nodig was, want intussen hadden we 3 welpengroepen, 1 land- en 1 zeeverkennergroep en een stam.

In 1976 gingen wij naar de Middellandhoeve.

De onderhandelingen met de Gemeente gingen bijzonder vlot. De wethouder vertelde dat hij geen zin had in lang onderhandelen en vroeg wat onze eisen waren.

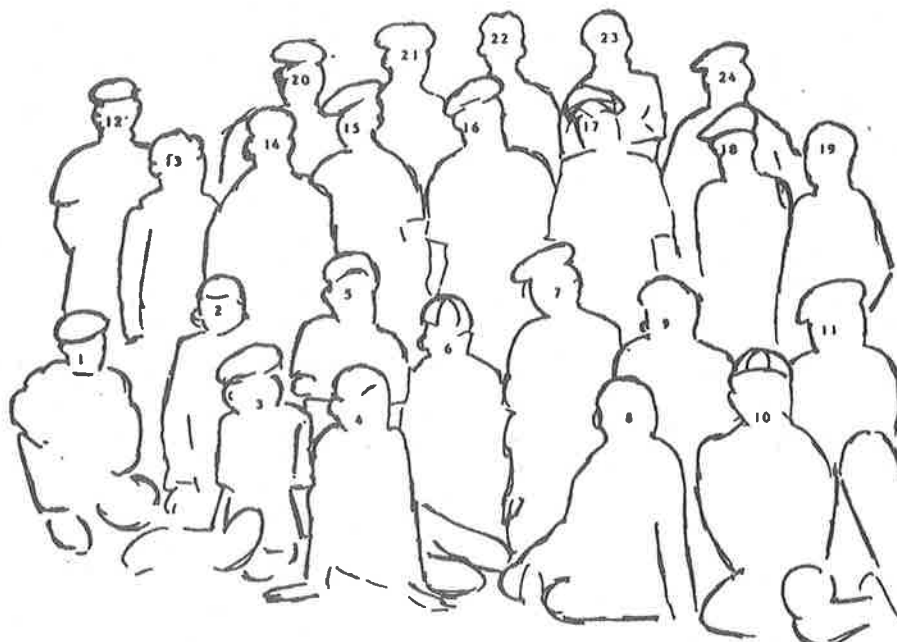
Wij vroegen f 10.000,-- subsidie en tien minuten later stonden wij weer buiten. Dit was het maximale bedrag dat B en W hadden afgesproken!

Ons volgende gebouw was de vorige Boerderij, de resten staan nog overeind. Op het moment dat wij toe waren aan een grote opknapbeurt van de hooiberg en een verbetering van de entree van het hoofdgebouw, kwamen de eerste berichten dat wij weg moesten. Zonde van het vele, zeer vele werk en verenigingsgeld.

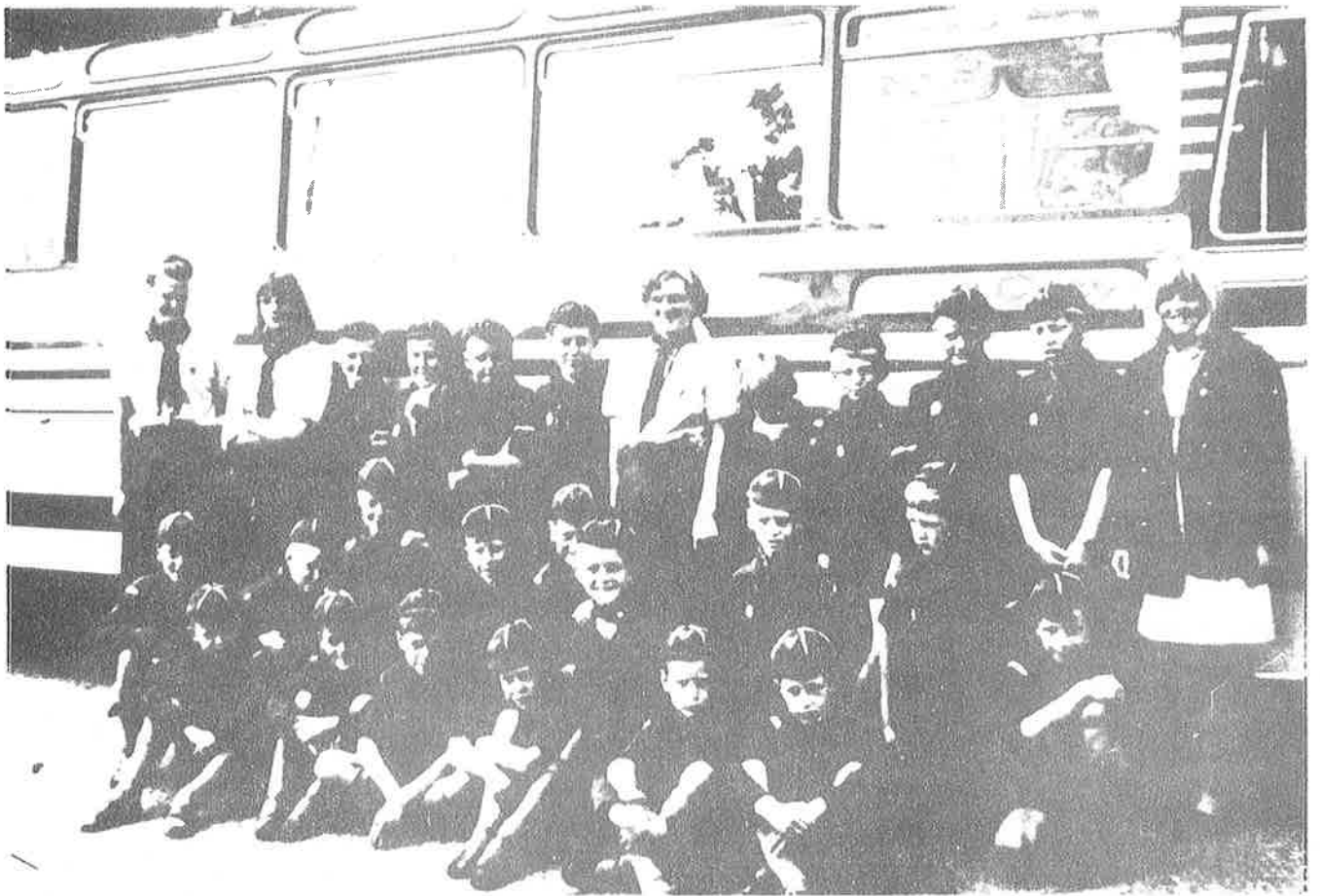
Ons nieuwe groepshuis begint er aantrekkelijk uit te zien en dat is belangrijk als je moet verhuizen.

Laten we hopen dat dit echt voor langere tijd is.

Jaap Landman

schema bij
foto op
volgende
bladzijde

onze uitstapjes

Mijn kennismaking met de Albert Schweitzergroep begon eind februari, begin maart 1965 toen ik Jaap Landman ontmoette in de trein naar Utrecht. Hij probeerde daar het meisje waarmee ik reisde te strikken voor de Padvinderij, maar zij voelde er niets voor. Ik zei dat ik wel interesse had en zo kwam de bal aan het rollen. Eerst gesprekken in Linschoten bij Jaap thuis en daarna vergaderen bij Ben en Marina Oude Wesseling in de Goudenregenstraat.

- 1.
2. Robert v. Erkel
3. Paul Verkaken
4. Jan Verlaet
5. Frits Ranits
6. Paul Zimmerman
- 7.
8. Hans v. Es
9. Kuib Oluistra
10. Harrie Koops
11. Arthur Scholman
12. André v. Vondelen
- 13.
14. Ooen Verbaan
15. Theo Schalkwijk
16. Arie Verheul
17. Herman Gerritsen
18. Robert v. d. Star
19. Hans v. Dijk
20. Kees Frederiks
21. Hans Hulsvit
22. Kees Gerritsen
23. Wim Post
24. Hans Nederend

Ik ben er dus van de eerste dag af aan bijgeweest en heb de start meegemaakt in het 'Kippenhok' aan de Utrechtsestraatweg. Het was er erg leuk en primitief. Ik ben in die tijd ook op cursus geweest om de opzet van Scouting te leren en te begrijpen, dat was een zwaar weekeind.

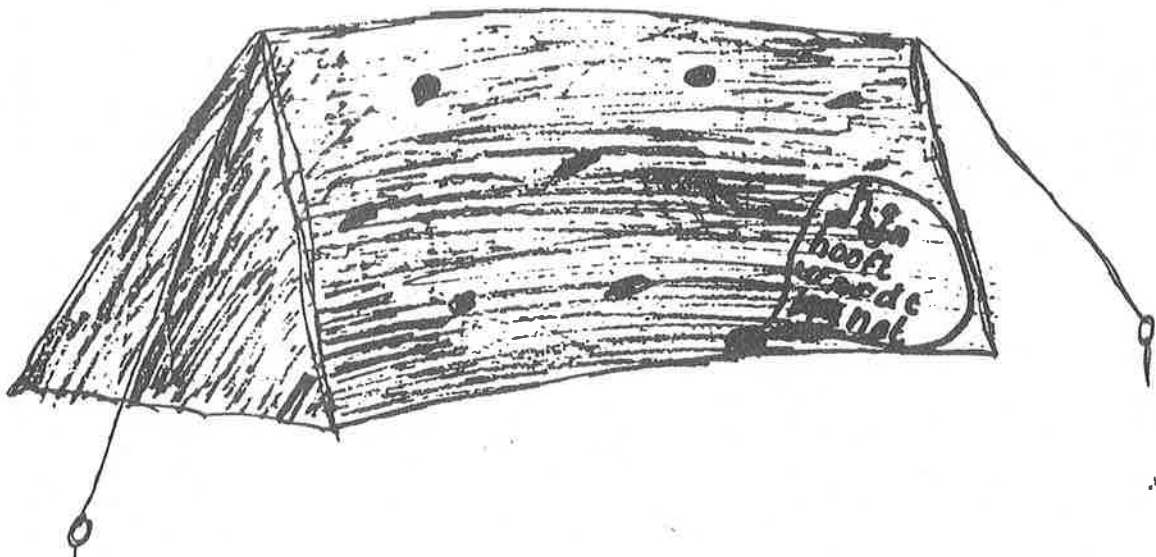
Mijn eerste ervaring met het slapen in een tent was met Joke van Dijk en we hadden gelijk regen en onweer. Maar dat mocht verder niet deren, het weekeind was goed en wij waren geslaagd in de opzet. We konden toen geïnstalleerd worden, dat gebeurde door Pim van Dorp in het Concordiagebouw. Mijn naam bij de leiding werd toen Raksha.

Inmiddels waren we verhuisd naar de zolder van de boerderij Houttuin Sluipwijk. We deden alles zelf, zo ook elke maand het geld ophalen bij de welpen thuis, dat is pas later veranderd in overmaken naar de giro. Maar je had zo wel een goed contact met de ouders, zo wist je alles uit de eerste hand en kon je er als beginnende groep rekening mee houden en zo streven naar een goede sfeer.

Die was er in die tijd wel, alhoewel het best wel hard werken was met z'n allen op die zolder, vooral het maken van de kerststukjes en het daarna verkopen langs de deur. Toch waren dat leuke tijden. Ik ben tot 1971 bij de Padvinderij geweest en heb geen spijt gehad van mijn besluit toen in die trein.

Annie Klarenbeek-Copier

en dit is de tent op ~~7000~~^{herfst} Kamp
er zaten een heleboel gaten in
de tent

Uit het logboek van de Valken-Patrouille

Woensdag Troepavond 2 september 1970

Vandaag is het de laatste keer dat ik in ons logboek schrijf, want volgende week word ik, samen met Kees Frederiks benoemd tot T.L. (troepleider) materiaalmeester. Dit houdt in dat ik voor het materiaal moet zorgen en dat ik geen eigen patrouille meer heb. Ik neem hierbij dar als P.L. van de Valken afscheid. Ik hoop dat de volgende P.L. zijn best zal doen en zal proberen om de Patrouille tot een van de beste van de troep te brengen.

Als ik terug zie op de tijd dat ik P.L. ben geweest, kan ik tot mijn voldoening constateren dat er sinds mijn benoeming tot nu toe veel dingen veranderd zijn. We hebben nu een patrouillevlag, een radio, elektrisch licht, vaste vloerbedekking en een prachtig geschilderde patrouillehoek. Ik hoop dat de volgende P.L. de dingen waaraan ik begon, maar niet kon afmaken, zal voortzetten en afmaken. Ik wens de Valken nog een hoop goeds toe tijdens het leiderschap van de nieuwe P.L.

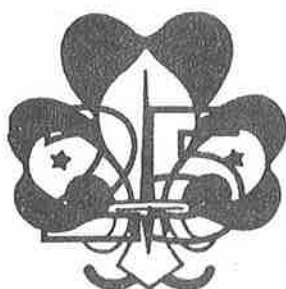
Nu zal ik mij verder maar beperken tot gebeurtenissen van deze dag. Volgende week worden er welpen overgevlogen, dus moesten we een mooie manier vinden om ze te laten overvliegen. Met het oog op dat doel is er vandaag een vlot gemaakt, waarmee ze naar alle waarschijnlijkheid de 'Linschoten' over moeten steken. De Condors en de Arenden hebben zich hiermee beziggehouden.

Onze troep heeft nu een oud Volkswagenbusje, dat nu als opslagplaats zal gaan dienen. De Bevers, Vossen en wij moesten het busje langs de muur rijden (de motor deed het niet meer), zodat je er alleen maar van een kant in kon. Ik achter het stuur en de rest duwen. Na $\pm$ 10 minuten was het ons gelukt om hem langs de muur te krijgen. Daarna hebben we hem opgekrikt en op blokken hout gezet. Nadat dit voltooid was gingen we sluiten. Hiermee teken ik voor de laatste keer,

Ad Blanckestein
P.L. Valken

De oude Patrouille valt nu helemaal uiteen. Hij bestond uit: Gert van Haarlem, Hans Haamke, Hans Zethof, Hans Gerritsen, Robert v.d. Star en ik.

+++++

1966-1991

Albert Schweitzergroep Woerden

Beste Padvinderszusters en broeders,

Zaterdagavond om 22.30 uur ging de telefoon ... de Scoutkoerier-redactie of ik een stukje wilde schrijven over mijn, reeds lang geleden, welpenleidstersloopbaan.

Nu heb ik daar vele leuke herinneringen aan, maar omdat even op papier te zetten valt niet mee.

Vanaf 1969 ben ik geronseld als welpenleidster door Hanneke Gerritsen, destijds Akela (Han, bedankt nog hoor!) Samen met haar draaiden wij, Sjaak Berends (Baloe) en ik als Sahie, op de zaterdagmorgen.

Later zijn daar heel wat leidsters en leiders bij gekomen. Alle namen noemen doe ik niet, dan kan ik er ook geen vergeten. Maar ik hoop jullie allemaal te zien op 5 oktober a.s.

Hanneke trouwde in 1972 en toen kwam Joke van Aarst erbij. De eerste jaren was Hanneke de stuwende kracht achter de Zaterdagmorgen, later werd Joke dat. Goed dat er van die mensen zijn.

Bij elkaar ben ik vijf jaar actief geweest, dus heb ik ook vijf kampen gedraaid.

Mijn eerste kamp was in Amersfoort. De Woensdag- en de Zaterdaghorde gingen toen samen, maar wel apart in twee blokhutten. Jaap en Branni er achter, met hun gezin kamperend in een tent, Ja, toen al. Van Marina (Oude Wesseling), de Akela van de Woensdag-middaghorde, heb ik toen iets opgevangen wat ik nu nog niet vergeten ben: 'De welpen moeten iedere dag een plak ontbijtkoek eten'. Alleen weet ik niet meer waarvoor.

Kun je me dat nog eens uitleggen, Marina!!!!?

Na zo'n kamp krijg je de smaak te pakken en ieder jaar werd er meer verzonnen en getimmerd en gesjouwd om de kampsfeer te verhogen. Alle kampen waren gewoon bijzonder leuk, echter aan het kamp in Helvoort van 1973 heb ik wel de meest leuke herinneringen.

Een stelletje leuke ondernemende welpen die, zo gauw als we in de bewoonde wereld kwamen hun lijflied begonnen te zingen. De eerste regel kan ik me nog herinneren, die begon zo: "In het land van Suriname, holadiee, holadioo", kennen jullie het ook?, en dat in een volle stadsbus op weg naar de dierentuin in Arnhem, bijna twintig jaar geleden.

Dan valt zo iets onder de categorie (A)sociaal.

We hadden ons bivak op een boerderij. Een grote stal diende als slaapzaal en eetzaal en een kanjer van een boenhok als keuken. We hadden prachtig weer en weilanden om in te spelen. Vijf minuten verder was het bos, lekker rustig. Kortom een ideaal kampterrein. Alleen, in de maandagnacht werd ik wakker, om de minuut schoot er een lichtstraal door de slaapzaal, hier en daar hoorde ik wat gerommel, alles bij elkaar behoorlijk eng.

Ik heb Toos (v. Wijnbergen) wakker gepord en samen hebben we de schuiven aan de binnenkant van de deuren gecontroleerd. Daar kon geen muis door komen.

De stalraampjes waren ook te klein, dus waren wij veilig.

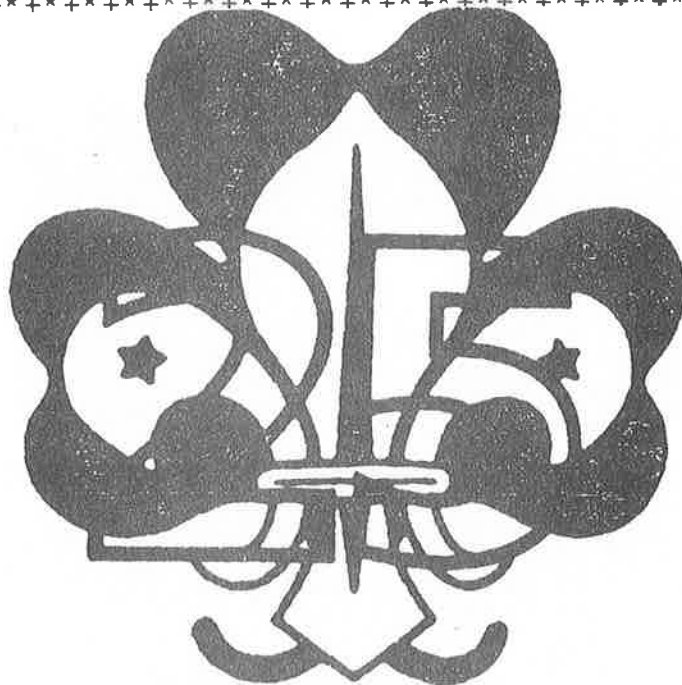
De welpen sliepen gelukkig gewoon door.

Toch hebben wij die nacht niet veel meer geslapen.

De volgende ochtend hoorden wij van de boer, dat er die nacht een militaire oefening was geweest.

Wij waren weer een ervaring rijker. Zo kan ik nog wel enkele herinneringen vertellen, maar dat was niet de bedoeling. Ik vind mijn bijdrage lang genoeg en wil vanaf deze plaats de Albert Schweitzergroep van harte feliciteren met het 25-jarig bestaan, maar vooral ook met hun EERSTE nee, TWEEDE nee, DERDE dan, VIERDE dan, nee ook niet, jawel VIJFDE clubgebouw.

Nel Damen-v. Oostrom

1966-1991

we zijn er als
de kippen bij
als één van
ons naar huis
moet bellen.
Dit was in
Oosterbeek

In 1971 kwamen wij (Wil en Joke van Aarst) in Woerden wonen. Voordat we hier kwamen hadden we al kennisgemaakt met ene Jaap Landman. Hij hoorde bij een Padvindersgroep (nu een Scoutinggroep) in Woerden. Op onze trouwdag zagen we een voltallig leidersteam. Dus ja, dan moet je wel. Maar we kwamen allebei uit een groep dus het was niet moeilijk om over te stappen.

Ik denk dat ik het in 1972 van Hanneke Volker-Gerritsen heb overgenomen. Ze draaide met een horde op de zaterdagochtend. In de Boerderij waar nu het Bowling-centrum is aan de Lange Linschoten.

Daar hadden we een magnifieke zolder tot onze beschikking. Trap omhoog, luik open en kom maar binnen, alle welpen en leiding boven, luik weer dicht.

Ook op deze zolder maakten we kerststukjes op plankjes van bomen-schijven met gips, de een het gips erop kwakken, de ander er achter aan met kaarsen.

Oh ja, eerst waren er door de plankjes nog spijkers geslagen, daar moest de kaars op komen.

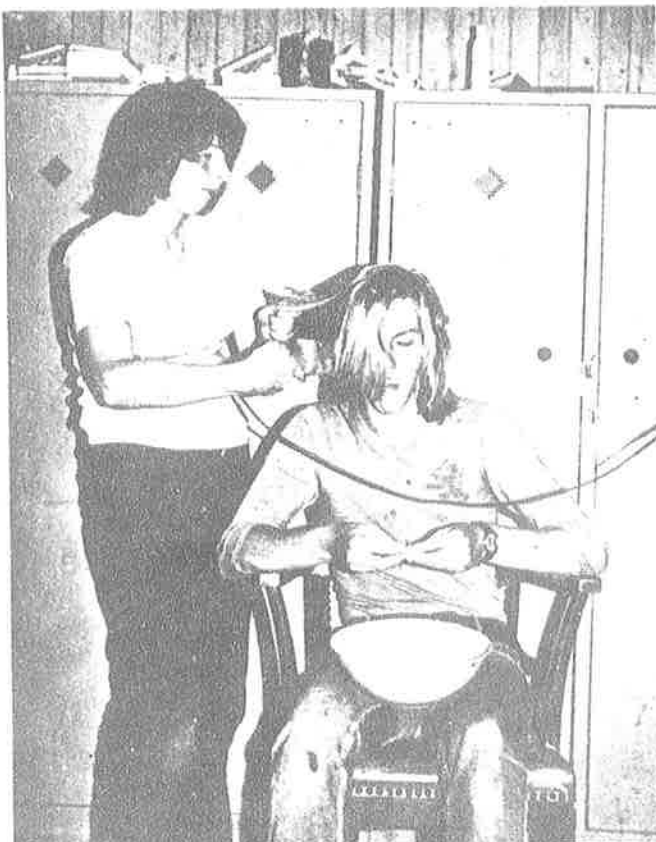
onze weekkampen

Ik heb daar gedraaid met Nel Damen-van Oostrom, Sjaak Berends, later Theo Schalkwijk en Arjan Engelhard. Wil ging een jaar na mij draaien. Want hij mocht niet mee op zomerkamp, dus dan maar een eigen horde oprichten. Dat werden de Zaterdagmiddagwelpen. Een gemengde horde. Het eerste kamp voor hem was in Elst, waar ze op zoek naar Pluto gingen. Hij draaide met Hans van Dijk, Kees Gerritsen en (weten we dat nog?)

Zo draaiden we wat jaartjes door. Joke ging stoppen, we kregen 2 jongens, kwam weer terug als keukenstaf bij Wil, waarbij de jongens Edo en Mateo meegingen. Toen de jongens zo oud waren dat ze ook naar de Welpen konden, kwamen ze naar de Zaterdagmorgenwelpen, ondertussen kregen we nog een dochter, Ellen. Ik kan me eigenlijk niet meer herinneren of zij ook meeging op kamp.

Ik denk dat ik toen het echte draaien vaarwel gezegd heb. Maar de Groep loslaten ging niet. Ik bleef hangen als secretaresse van de Groepsraad, dat doe ik op dit moment nog steeds.

Veel is er wel veranderd. Niet meer zo strak, alles wat losser, uniform, het tenue en de ceremonies zijn wat losser geworden. Soms wel moeilijk voor ons oudgedienden. Ook Wil had het daar altijd moeilijk mee. De heerlijke rommel en ongeorganiseerde bende waren moeilijk bij hem aan te sluiten.

Nel van Oostrom zorgt dat Theo Schalkwijk er weer 'Piek'fijn uitziet.

Wil ging van de horde naar het Bestuur, heeft daar wat jaartjes gedraaid en stopte toen helemaal met Scouting. Zijn standpunt is: 'Het is een spel voor jonge kinderen, dan moeten er geen oude bokken voor de horde staan'. Het is maar hoe je je voelt. Hij kreeg genoeg andere interesses, dus het kwam allemaal wel goed uit.

Nu na 20 jaar (de Groep 25 jaar) zijn we toch wel benieuwd wat er allemaal van de welpen van toen geworden is. Zaterdag 5 oktober hopen we veel bekende (?) gezichten terug te zien.

Joke en Wil van Aarst

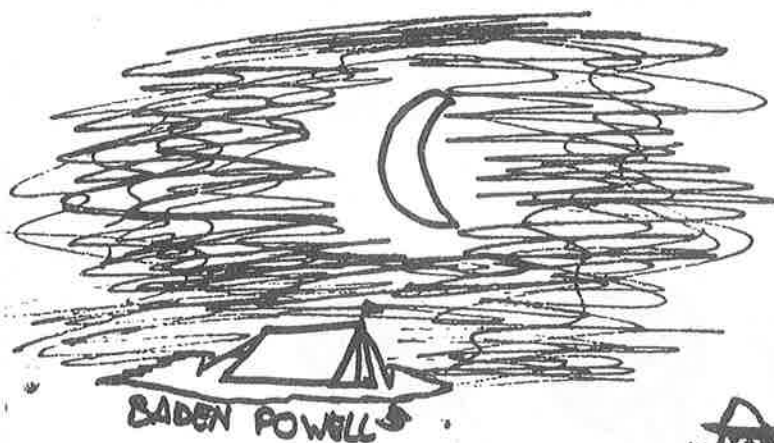
In 1975 dus met de Zaterdagmiddaghorde op kamp in Leusden met Akela Wil van Aarst.

Omdat mijn beroep (kleuterleidster) ook al uit werken met kinderen bestond, vond ik Scouting als wekelijkse hobby te veel van het goede.

Weer later heb ik 2 zeeverkennerskampen meegemaakt op de Kaagse Plassen o.l.v. Theo Schalkwijk.

Yvonne Vergeer

[illegible]

SCOUTING
WOERDEN

1966

1991

25 JAAR

De Vonk

Heb je eenmaal aan Scouting geroken dan ben je, als je uit het goede hout bent gesneden, verkocht. Zo verging het mij ook. Na een korte inwerkperiode bij de welpen werd ik ingelijfd bij de woensdagavond. De troep werd geleid door twee specialisten: Wolf en Kwakkenbos. In eerste instantie vonden zij mij maar een indringer, maar na verloop van tijd veranderde dit definitief. Er was een goede funktiescheiding en met zijn drieën werd de troep tot een goed lopende eenheid gesmeed. Er zijn zoveel voorvallen die je altijd bij zullen blijven, dat een keuze niet makkelijk is. Hier volgt een onwillekeurige opsomming.

Toetje

Gebruikelijk was op kamp dat de leiding een extra centje lapte om zich enigszins te kunnen onderscheiden van de leden. Zo hadden wij regelmatig een overdadig toetje met alles erop en eraan. Veel te veel natuurlijk, maar daar was een eenvoudige en ook gemakkelijke oplossing voor. De TL's werden uitgenodigd om op een centrale plaats, goed in het zicht het restant van het toetje te verorberen. Nu, dat was wel zo'n succes! Met alle kunst- en hulpmiddelen stortten deze jongens zich op de lekkernij!

Kampkrant

Elke ochtend zou er een kampkrant verschijnen, maar op een keer kwam het qua prioriteit niet zo goed uit, echter belofte is belofte, dus haalden wij een nachtje door. In de keuken, afgedekt met een zeiltje, werd die nacht doorgedraaid tot de krant gereed was en met de inkt nog nat 's morgens voorin de tenten gereed lag om gelezen te worden. Het avontuurlijke aan de zaak was dat het noodweer was. Het regende en het onweerde, maar de stemming was perfect.

Bang

Een jonge verkenners, die niet wilde bekennen dat hij doodsbenaauwd was 's avonds in het bos, zat heerlijk bij het kampvuur na de activiteit en barstte los met het volgende verhaal: 'Als hij met zijn moeder in het bos liep, dan gaf hij haar altijd een hand, maar de volgende keer dan zou hij zijn moeder de hand reiken en haar door het donkere bos leiden, want daar wist hij nu alles van'.

Gebroken arm

Mijn zoon komt bij mij met de mededeling dat zijn bovenarm zo'n pijn deed na een botsing met een mede-verkenner. Ik bevoel de arm en kan geen vreemde zaken ontdekken. Na de troepavond komt hij weer en zegt: 'Het doet nog steeds pijn'. Nu wordt het mij ook te gek en laad hem in de auto naar de EHBO van het Hofpoort en ja, ja de bovenarm bleek gebroken.

Teeninspectie

Zo af en toe kan bij een jongenstroep een kontrôle op de hygiëne geen kwaad. Hans Kuipers, de schoonheids-specialist, liet de jongens hun rechterschoen en sok uittrekken en jawel hoor, er waren prachtige zwarte exemplaren bij. Deze kregen de opdracht hun voeten te wassen. Verkenner zijn vindingrijk, maar gelukkig de leiding ook, dus na de wasbeurt moesten de betreffende jongens hun linkerschoen en sok verwijderen en ja wel hoor, prijs. Slechts de rechterschoen bleek gereinigd.

Dus konden zij het andere onderdeel ook nog even onder handen nemen.

Ton Ton

Ton Ton was een gast bij het kamp in België, maar wat voor een. Zonder hem was het kamp niet compleet geweest. Wij stoeiden met een zwevende keuken, die niet eenvoudig stabiel te krijgen was. Ton Ton kende met zijn ervaring de oplossing, een hamer en een aantal spijkers en het probleem was opgelost. Wist die jongen veel, dat wij met touw werkten i.p.v. goed gereedschap.

Dropping

De leiding zette een dynamische dropping uit met een overnachting op het Kikkerveld in Woubrugge. Om de spanning erin te houden werd het slaapgerei op de Boerderij in Woerden gelaten.

In de noodbrief stond de overnachtingsplaats aangegeven, maar zoals gebruikelijk is gaat dit de eer van een verkenner te boven om deze te openen. Nu, dat hebben we geweten hoor.

Een verkennersgroepje kwam aan, drie waren in de 'mist' verdwenen. Wat staat je te doen als leiding? Erop uit met de auto om de verloren schapen te zoeken.

Waar wij ook kwamen, weg was weg, zelfs bij de Boerderij was niemand te vinden. Ja, wat moet je dan? Midden in de nacht kwam de politie melden, dat er een groep jongens boven water was in Woerden, bij de politie. Dat was dus iets.

Na een onrustige nachtrust terug naar Woerden en daar kwam de aap uit de mouw! Er was een groep bij het politiebureau terecht gekomen na een gesloten Boerderij te hebben aangetroffen.

Een deelnemer kwam uit Zegveld, een zoon van een ouder die nauw betrokken was bij Scouting en de problematiek herkende en spontaan aanbood: 'Kom maar bij ons slapen'.

De derde groep liep ook nog onderweg en op weg naar Zegveld werd deze ook ontdekt door de ouder.

Die is dus een groot deel van de avond als pendeldienst in de weer geweest en had op een gegeven moment zo'n tien jongens te slapen.

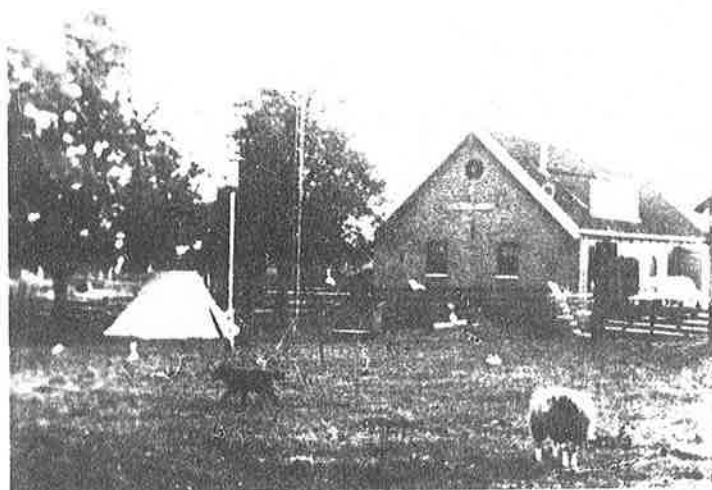
Hier laat ik het maar bij voordat ik de hele Scout-Koerier volschrijf met nostalgische belevenissen.

Mijn huidige functie als voorzitter van het Stichtingsbestuur is moeilijker, maar kost minder vrije tijd. Alhoewel dit ook nogal wisselend is, al naar gelang de activiteiten.

Met vriendelijke groet,

Ton de Kruyf

Middelland
Hoeve

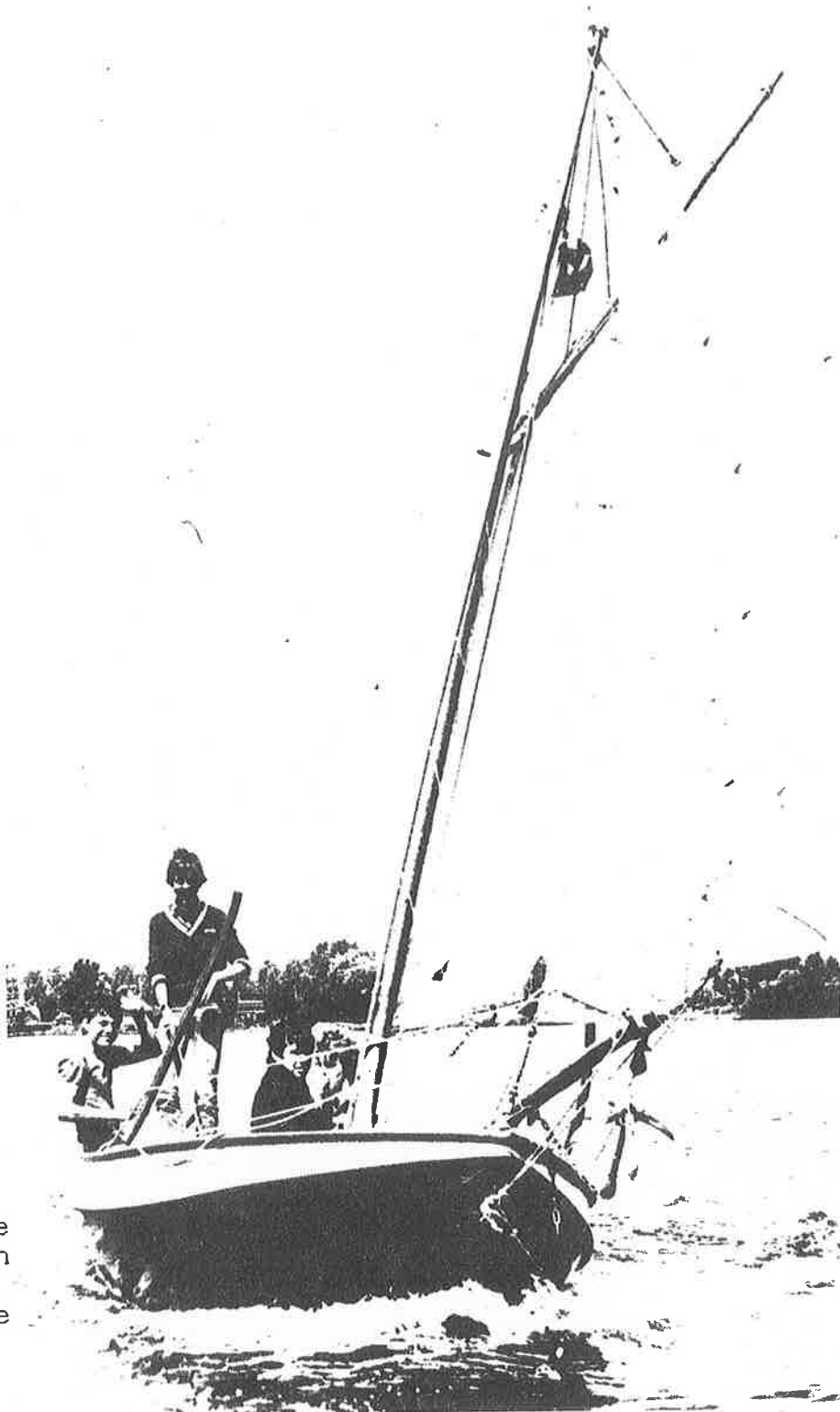
de zee- verkenners komen eraan

Zoals ongetwijfeld meerderen van u kreeg ook ik het verzoek een bijdrage te leveren voor een publicatie ter gelegenheid van dit jubileum.

Al is het dan alweer een hele tijd geleden, ik herinner mij nog het ontstaan van de Zeeverkennersgroep. Het was in 1972 en zowel het wachtschip als de toenmalige vloot stelden nog weinig voor, er moest het nodige getimmerd en geschilderd worden en de 'vloot' bestond uit een houten BM zonder tuigage, die vanwege de staat van het hout met een behoorlijke laag polyester was overtrokken, teneinde het geheel drijvend te houden. De toen beschikbare fondsen waren niet zodanig dat maar direkt tot bestelling van een aantal vletten kon worden overgegaan. Dus het was flink behelpen.

Gelukkig kwamen er in 1973 van een instantie die er de voorkeur aan gaf onbekend te blijven, de zo broodnodige financiële middelen beschikbaar teneinde de groep varende te krijgen. Zo konden de

eerste twee vletten bij de firma Beenhakker worden besteld, welke na enige tijd konden worden afgehaald. Dit gebeurde op een wat grauwe zaterdagmorgen. Met een truck met aanhanger van de firma Koolwijk uit Polsbroek (via via geregeld) werd de tocht naar de Alblasserwaard ondernomen en mochten wij de splinternieuwe, vers gemeniede boten in ontvangst nemen. De terugreis naar Woerden verliep voorspoedig, doch het lossen verliep met enige strubbelingen: een kraan was niet beschikbaar en met handkracht werd de nieuwe aanwinst gelost.

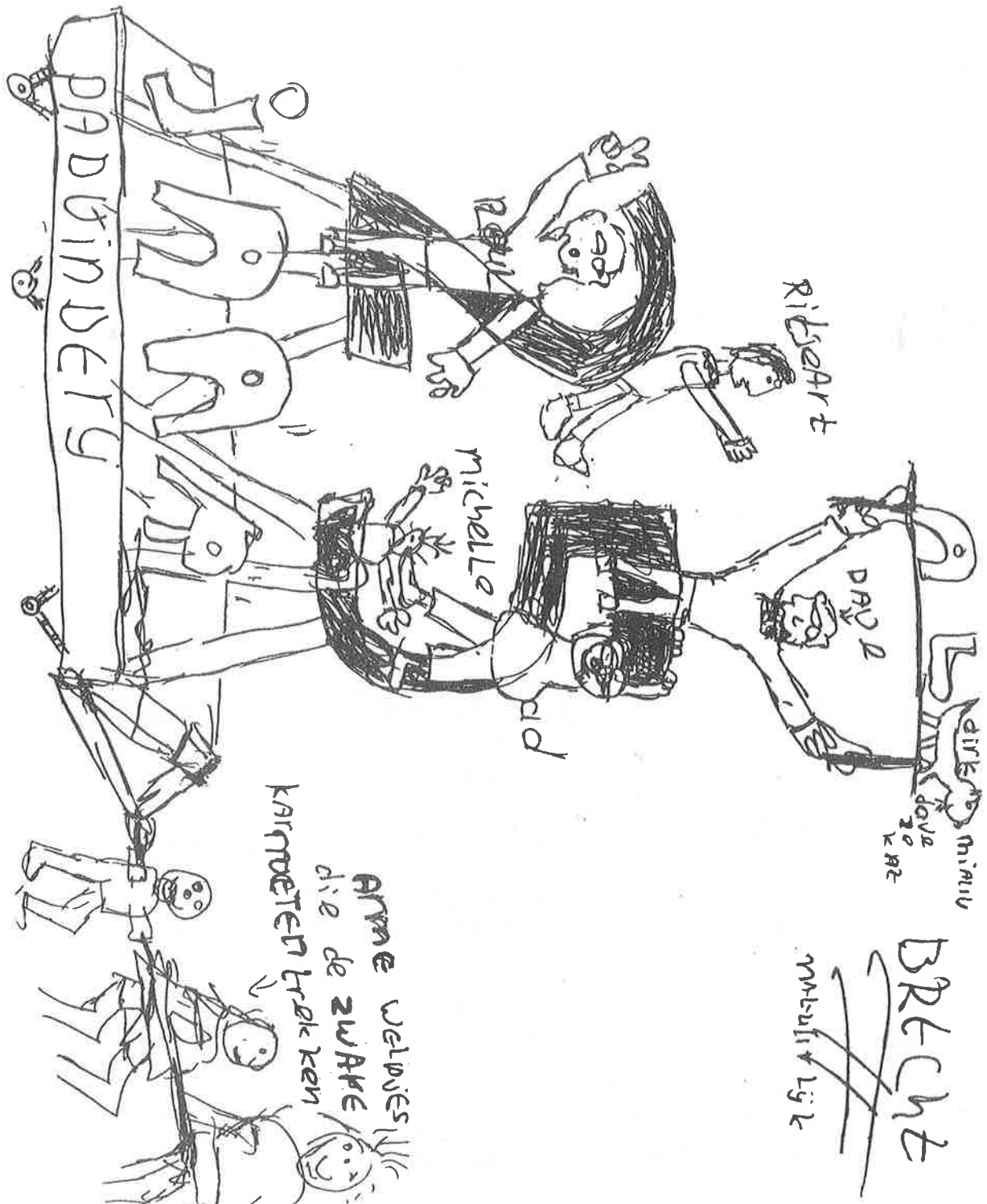

Tijdens het weggrijden bleek de bocht om de Boerderij toch wat krap en bij het manoevreren zakte de truck zachtjes weg in de modder tegen een boom en moest alsnog beroep worden gedaan op de takelwagen.

Ook het wegtakelen gebeurde tegen zwaar gereduceerd tarief en de door de boom veroorzaakte scheur in het zeil van de truck is nooit in rekening gebracht.

Maar we konden varen!!!

Ton Beving

De Zaterdagochtendhorde 1985/1989

Het is inmiddels alweer een tijd geleden, 6 volle jaren zijn voorbij. Ik heb het erg naar mijn zin gehad.

Toen ik voor het eerst naar de Scouting ging was ik een klein maar vooral braaf ventje. Ik kwam daar en werd voorgesteld aan Baloe, Kaa, Shil, Haiti en Sherekan. Dat waren Jaap Droogers, Mirjam Wolf, Egbert de Kuiper, Stefan Wolf en Ritsaert Snijder. Dit was de leiding. Ik ging samen met twee jongens op de Scouting: Chiel en Koen Borsboom.

Toen was de Zaterdagochtendhorde nog net zoals het hoort. We deden verschillende spelen zoals vlaggenroof, stratego, smokkelaartje en vossenjacht. Ook deden we zinnige dingen b.v. figuurzagen, appelmoes maken enz. Het leukste was het kampvuur, zo heb ik het vak van pyromaan geleerd. Af en toe doe ik dat hier in Woerden nog.

Kamp

Kamp was altijd erg gezellig, er waren altijd thema's zoals Indianen, spoken en sprookjes van duizend en een nacht, safarie en de ridders van de Ronde Tafel.

Hier gebeurden de vreemdste dingen: ontvoeringen, geesten die op bezoek kwamen, ufo's en ruimte wezens en we hebben Koning Arthur ontmoet??? En we gingen altijd een spel doen. Na een week gingen we weer naar huis.

Na een tijd gingen er steeds meer leiding weg en kwam er andere leiding. Dat stelletje tuig Ad Borsboom, Paul Sengers, Dave Korte(Lange)kaas en Ferry Luitwieler kwamen er voor in de plaats. Zo maakten ze van ons (brave) welpjes, zware criminelen. Vanaf dat moment leerden ze ons appels jatten, ruiten ingooien en iedereen die ons niet zinde, sloegen we in elkaar. Toen was de Zaterdagochtendhorde de Zaterdagochtendbende. Hun kampen waren zo dat op de laatste dag iedereen die ze tegen kwam zwemles kreeg en gratis nat werd. Zo kregen wij onze opvoeding.

Groetjes van
Martin Damen

een foto - allen bij elkaar - in tweeën

De volgende personen zijn de afgelopen 25 jaar actief geweest of nog actief als leid(st)er bij de Albert Schweitzergroep.

Wil v. Aarst	Joke v. Aarst-Volkers	Hr. Beckers
Marco Beckers	Menno v. Beek	Jolanda v. Beek
Sjaak Berends	Hans Berends	Marcha v.d. Berg
Ton Beving	Riek Beving-Tuytel	Ad Blanckestein
Ans Blanckestein-Jongeling	Rene Blanckestein	Marian Blanckestein
Ad Borsboom	Hr. Brak	Bep Brey
Mw. Budelman	Martin v.d. Busse	Huib Cluistra
Dieteke Cluistra	Annie Copier	Nel Damen-v. Oostrom
Alan Davis	Jo Delies	Hr. v. Diggelen
Tineke Dijkstra-Nederend	Evert Dijkstra	Hans van Dijk
Barbara v. Dijn	Alie v. Doorn	Ton Dorrestein
Jaap Droogers	Hr. Droogers	Ims Ducroix
Mw. v. Eijken	Mw. H. Broersen-v. Erkel	Rob. v. Erkel
Paul Feiertag	Ben Feiertag	Kees Frederiks
Pim Geels	Tamara de Geest	Kees Gerritsen
Dim Gerritsen	Hanneke Gerritsen	Hr. Gerritsen
Hr. de Goederen	Ed Goes	Jan v. Griethuizen
Bert Haanappel	Trudy ten Have	Monique ten Have
Paula v.d. Heuvel	Engel v.d. Heuvel	Bart Hoek
Janny Hoek-Dorrestein	Willy Hoogendoorn	Rob Hooymans
Ton Hooymans	Hans Hulswit	Rob Janmaat
Hans Janmaat	Casper Jansen	Marjolein Jellema
Judith Keijer	Siebrein Keizer	Mo Khanous
Paul Kiesel	Albert Klaassen	Otto Klaassen
Jan Knol	Dave Kortekaas	Michelle Kortekaas
Frits Kroon	Ton de Kruijf	Egbert de Kuiper
Hans Kuipers	Paul Kwakkenbos	Gerard Kwakkenbos
Jaap Landman	Branni Landman-Mulder	Bob v. Leeuwen
Willem Littel	Jos Maessen	Kees v. Maren
Jaqueline Peek	Thijs Moons	Ilja Moons
Dick Mounier	Lenie v. Mourik	Hans Nederend
Martin Oost	Berend-Jan Oost	Marina Oude Wesseling
Ben Oude Wesseling	Theo Post Uiterweer	Elvira Raadschelders
Gerard Ram	Robert v. Riet	Linda Risseeuw
Esther Risseeuw	Peter Roerhorst	Marjolein Roerhorst
Hr. v. Rootelaar	Henri v. Rossum	Andre v. Schaik
Theo Schalkwijk	Clem Scheffelaar	Andre Schouten
Bascel Schouten	Aart Schreuder	Karin Sengers
Paul Sengers	Ria Severs	Paul Slingerlandt
Nico Smit	Corry Smit-v.d. Heuvel	Wouter Snijder
Ritsaert Snijder	Wilma v.d. Steen	Rene Stierhout
Jos Stierhout	Frank Tebbe	Frans Temmerman
Nico Tillema	Dorethe Uytterwaal	Iet Verburg
Yvonne Vergeer	Miriam Vergeer	Duco Verhagen
Arie Verheul	Hans Verhoeven	Hr. Verhoeven
Jeroen Verhoeven	Hans Vermeulen	Corry Vernooij
Mies Verwey	Cees v. Vliet	Ben v. Vliet
Monique v. Vliet	Gea v. Vliet-Sliggers	Luuk Voeten
Hanneke Volker-Gerritsen	Conny Vogel	Mike Vogel
Anneke Vollering	Andre van Vondelen	J.P. Vroemen
Lex Vroemen	Sjaak Vroemen	Bea Vrolijk
Ben de Waal	Frans de Waal	Toos v. Wijnbergen
Jan v. Wijngaarden	Jeroen Witmond	Stefan Wolf
Mirjam Wolf	Hans Wolf	Sietze v.d. Zee
Anneke v.d. Zee		